Canon de rugăciune la sărbătoarea aflării moaştelor Sfinţilor mucenici din Evghenia
(22 februarie)

Sfinţii apostoli Andronic şi Iunia (17 mai):
https://www.academia.edu/43094117/Sfin%C5%A3ii_apostoli_Andronic_%C5%9Fi_Iunia_17_mai_

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-andronic-si-iunia-249861268/steaemy1/sf-andronic-si-iunia-249861268

https://archive.org/details/sf.-andronic-si-iunia

***

Tropar la sărbătoarea aflării moaştelor Sfinţilor mucenici din Evghenia, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta pe car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut oarecând minuni, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea şi pe Israel cel ce fugea pedestru l-a mântuit; pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind luminaţi cu daruri muceniceşti şi stând cu dragoste înaintea lumii celei mari, cu totul luminaţilor mucenici, risipiţi norii sufletelor noastre şi furtuna patimilor, cu darul Atotputernicului nostru Dumnezeu.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceata mucenicilor dându-se cu totul lui Dumnezeu, celui ce vede toate şi legându-şi sufletele de dragostea Lui, au dezlegat nodul răutăţii. Şi dăruiesc dezlegare de păcate, celor ce-i fericesc pe ei cu credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cei ce prin ostenelile chinurilor au sfărâmat cu adevărat pe vicleanul şi din zavistie mulţi ani au fost ascunşi, astăzi s-au arătat şi pe mâini de preot înţelepţit de Dumnezeu sunt aduse în Biserică, dând lumii mântuire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Izbăveşte-mă, Fecioară Maică, de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul văzut, care era nevăzut; şi cu liniştea ta potoleşte valul patimilor mele, tu singura îndreptare a oamenilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfierbântându-vă de dumnezeiasca dragoste mucenicilor, aţi stins focul necredinţei cu râurile sângelui vostru; şi strălucind ca nişte stele luminoase, toată lumea cea de sub soare aţi luminat-o.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Moaştele cele luminoase ale mucenicilor strălucesc lumină de tămăduiri, celor ce cu credinţă aleargă către dânşii; că daruri au scos din izvoarele Mântuitorului, râvnind Patimii Lui celei de bunăvoie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Turnurile credinţei, jertfele lui Hristos, ascunse fiind mai înainte cu mulţi ani, acum s-au arătat şi cu evlavie şi cuvioşie au fost aduse în Biserică de mâini de arhiereu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, ceea ce singură ai născut pe Domnul a toate; Bucură-te, ceea ce ai mijlocit bucuria oamenilor; Bucură-te, munte umbros şi netăiat; Bucură-te, Preacurată, întărirea credincioşilor.

Irmosul: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti Marginea doririlor şi credincioşilor Întărire, unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea; Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea; Cel ce nu ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Junghierea şi moartea Ta cea de bunăvoie, Dătătorule de viaţă, a dorit-o ceata nevoitorilor; şi răbdând multe feluri de osteneli, s-a mutat la dumnezeiasca veselie cea fără de durere, cu mulţumire cântând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înconjurându-se cu platoşa Crucii şi întărindu-se cu dragostea cea dumnezeiască, mucenicii cei dumnezeieşti au risipit unirea vrăjmaşilor şi taberele lor le-au pierdut prin credinţă cu osârdie cântând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-vă cu podoabele faptelor bune, v-aţi îmbrăcat cu haină roşie din sângele mucenicesc şi purtând semnul Crucii cel de biruinţă ca un sceptru, v-aţi învrednicit cu adevărat a împărăţi împreună cu Hristos, câştigând nădejdile celor fericiţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Maica lui Dumnezeu, binecuvântată prea curată, dumnezeiască podoabă a purtătorilor de chinuri, ceea ce ai îndumnezeit firea noastră cea căzută prin sfatul şarpelui, izbăveşte-mă de toate smintelele vieţii şi mă învredniceşte să aflu mântuire.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce mai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, păcătosul? Ci, Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Păzind moaştele Sfinţilor Tăi, Mântuitorule, care erau ascunse de multă vreme, le-ai arătat precum ai binevoit, spre sfinţirea şi mântuirea poporului Tău, Cuvinte şi spre ruşinarea vrăjmaşilor celor ce Te hulesc pe Tine.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Gheaţa înşelăciunii aţi topit-o cu căldura credinţei, măriţilor; şi trecând peste multele dureri ale chinurilor de multe feluri, v-aţi odihnit către Cetatea cea de sus, fiind într-armaţi cu dragoste şi plini de slavă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu răbdarea bătăilor toată mânia vrăjmaşului au alungat-o ostaşii cei tari; şi fiind chinuiţi şi spânzuraţi şi în foc materialnic aruncaţi, toată materia nedumnezeirii au ars-o, cu harul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai cinstită eşti decât Puterile cele de sus, de Dumnezeu dăruită, că ai zămislit pe Cuvântul, Cel ce toate le-a făcut cu cuvântul; şi ai născut pe Cel ce S-a născut din Tatăl fără de stricăciune, mai înainte de veci, Preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte crini răsăriţi în văile cele duhovniceşti, pe toţi îi umpleţi de miros dumnezeiesc, prea lăudaţilor; şi toată răutatea sufletelor o îndepărtaţi, purtătorilor de chinuri, vrednicilor de laudă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sângele cel închegat al mucenicilor, vindecă rănile sufletelor; căci cu acela rănind tare pe vrăjmaşul, prin Dumnezeiescul Duh, s-au făcut casă de sănătate fără de plată, celor ce cu căldură cer tămăduiri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cereţi, mucenicilor, de la Mântuitorul biruinţă celor binecredincioşi împotriva vrăjmaşilor; iar pentru arhiereul ce v-a adus moaştele voastre cu dragoste fierbinte, cereţi bunăvoinţa cea de sus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din tine S-a arătat Dumnezeu oamenilor, prin luarea de Trup, Preacurată; Cel bogat a luat din tine a mea sărăcie, dăruindu-mi intrările nemuririi.

Irmosul: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele; şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat: auzi-mă Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Din pământ strălucind ca nişte luminători, toată negura păgânătăţii aţi alungat şi pe credincioşi i-aţi luminat, dumnezeieştilor mucenici, ai Treimii apărători.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon, oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor, cu picioarele vesele ca într-o grădină verde, săltând au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mucenicia făcându-vă odinioară cunoscuţi Celui ce v-a zidit şi ascunşi fiind în Taină acum, în chip desăvârşit v-aţi arătat, prea lăudaţilor mucenici nouă, care cântăm: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Scoateţi, oamenilor, astăzi apa mântuirii din fântâna care izvorăşte, ca din nişte pâraie nematerialnice, din moaştele mucenicilor; şi cântaţi Celui ce i-a mărit pe dânşii: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cei ce s-au arătat prin chinuri, locaşuri Luminii, ascunşi fiind de mulţi ani în ascunzătoare întunecoasă, au strălucit ca nişte luminători, din locuri ascunse, nevoitorii Tăi, Hristoase, povăţuindu-ne pe noi la Lumină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Proorocii au vestit mai înainte adâncul tainei tale, Fecioară; că ai purtat în pântece pe Dumnezeu, zămislit din prea curatul tău sânge, Fecioară; şi L-ai născut în două firi, spre mântuirea şi răscumpărarea noastră.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori a ars cuptorul...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte viţe ale Viei celei fără de materie fiind mucenicii, ne-au înflorit nouă strugurii cunoaşterii de Dumnezeu; şi au dres tuturor vin de nemurire, care face să înceteze cu adevărat beţia cea de suflet stricătoare, cântând: preoţi bine cuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu scurgerile sângelui au secat râurile nebuniei idoleşti şi focul poruncii tiranului celui fără de Dumnezeu l-au făcut cenuşă, nevoitorii pentru Slava lui Hristos; şi au adăpat din destul toată inima, care cu credinţă cântă: preoţi bine cuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cel mai ales dintre arhierei, pornindu-se cu sfinţire a făcut aducerea moaştelor voastre, prea fericiţilor; şi în fiecare an o cinsteşte pe dânsa, împreună cu toată tagma cea sfinţită, cântând: tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfinţită fiind de Duhul, Născătoare de Dumnezeu, cea cu totul fără de prihană, ai născut pe Sfântul cel ce Se odihneşte pe sfinţi şi pe Însuşi Făcătorul de bine, Dumnezeu, care sfinţeşte pe toţi cei ce cu credinţă strigă: tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori nebuneşte a ars cuptorul chinuitorul haldeilor, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a cerul...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Unul pe altul îndemnându-se spre viaţă şi povăţuindu-se între dânşii să fie îndrăzneţi, nevoitorii au suferit chinurile, strigând: iată vremea este prielnică; să stăm şi să biruim pe vrăjmaşul. Că Hristos, Împărţitorul de răsplată, Cel ce pentru noi a voit să pătimească, ne întinde cununile.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-Te-ai pe Lemn, Cuvinte al lui Dumnezeu şi ai atras către tine cetele mucenicilor, care au închipuit Patima şi junghierea Ta, pe care de bunăvoie ai luat-o, Stăpâne, din milostivirea cea pentru noi. Pentru aceasta, dorind după Tine, vitejii ostaşi ca nişte jertfe s-au junghiat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Învrednicindu-vă, prea lăudaţi mucenici, purtătorilor de chinuri, a împărăţi pururea cu Hristos în ceruri, cu bucurie, cereţi biruinţă bine credincioşilor creştini şi arhipăstorului şi sufletească mântuire tuturor celor ce cu credinţă vă laudă pe voi astăzi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nor al Soarelui celui duhovnicesc, alungă norii sufletului meu; poartă a lui Dumnezeu, te rog deschide-mi uşile dreptăţii, Stăpână şi mă îndreptează către intrările cele bune, Fecioară, izbăvindu-mă de smintelile cele de multe feluri.

Irmosul: Spăimântatu-s-a cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, voievozii Oştirilor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Surpând cu adevărat înşelăciunea vrăjmaşului şi de zavistie fiind ascunşi vreme de ani îndelungaţi, v-aţi arătat nouă, prea lăudaţilor mucenici, tămăduind patimile sufletelor noastre şi vindecând durerile trupurilor, întru slava Dumnezeului nostru.

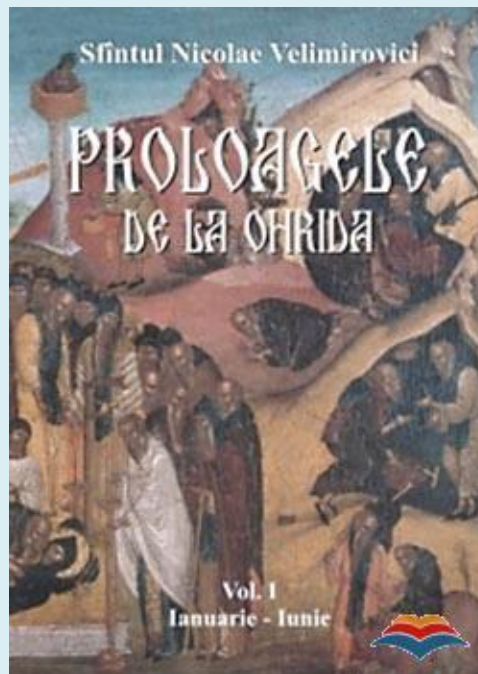
Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Chiverniseşte, Preacurată, sufletul meu cel ticălos şi te milostiveşte spre el, că a alunecat de mulţimea greşelilor întru adâncul pierzării, prea curată; şi în ceasul morţi scapă-mă de demonii ce mă clevetesc şi de toată pedeapsa.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Şi prin inima ta, Fecioară curată şi fără de prihană, a trecut cu adevărat sabie, când ai văzut pe Fiul tău înălţat pe Cruce, prea curată, binecuvântată Marie, scăparea celor păcătoşi, Născătoare de Dumnezeu, întărirea credincioşilor.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor mucenici din Evghenia, de lângă Constantinopol (22 februarie)

În timpul împăratului bizantin Arcadie s-au dezgropat şi s-au dat la iveală multe sfinte moaşte, între care şi ale Sfântului apostol Andronic şi ale Iuniei, cei pomeniţi de Sfântul apostol Pavel: ***îmbrăţişaţi pe Andronic şi pe Iunia, cei de un neam cu mine şi împreună închişi cu mine, care sunt vestiţi între apostoli şi care înaintea mea au fost în Hristos (Romani 16: 7).***

Aceste sfinte moaşte s-au descoperit prin arătarea dumnezeiască ce s-a făcut unui cleric pe nume Nicolae Caligraful. Numele celorlalţi mucenici ai lui Hristos cărora le aparţineau acele sfinte moaşte sunt cunoscute numai de Unul Dumnezeu, care le-a trecut numele în Cartea Vieţii celei cereşti, în veacul al doisprezecelea după Hristos.

Împăratul bizantin Andronic al II-lea a clădit o slăvită biserică peste moaştele Sfântului apostol Andronic.